

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

19

WET van 25 januari 1961, houdende wijziging van de artikelen 254 en 455 van het Wetboek van Strafrecht en andere voorzieningen op het gebied der dierenbescherming. (Wet op de dierenbescherming.)

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de artikelen 254 en 455 van het Wetboek van Strafrecht te wijzigen en enige andere voorzieningen op het gebied der dierenbescherming te treffen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Bijzondere voorschriften

Artikel 1. 1. Wij stellen bij algemene maatregel van bestuur regelen nopens het houden van een waak- of heemhond en, gehoord het Landbouwschap, nopens het houden van mestkalveren.

2. Daarbij kan op overtreding van deze regelen straf worden gesteld, doch geen andere of hogere dan hechtenis van een maand of geldboete van driehonderd gulden.

Artikel 2. 1. Het is verboden zonder vergunning van burgemeester en wethouders als bedrijf uit te oefenen het kopen, ten verkoop voorradig hebben, verkopen, in bewaring nemen, africhten of doden van honden of katten. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

2. Belanghebbenden kunnen binnen een maand na de datum van de verzending van een beslissing, krachtens dit artikel genomen, daarvan bij Gedeputeerde Staten in beroep komen.

3. Wij stellen terzake bij algemene maatregel van bestuur nadere regelen.

4. Overtreding van het in het eerste lid gestelde verbod of van een krachtens dat lid gegeven voorschrift wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste veertien dagen of geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 3. 1. Het is verboden zonder vergunning van of vanwege Onze Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen een inrichting te houden, waar dieren van bij algemene maatregel van bestuur aangewezen soorten of groepen van soorten worden tentoongesteld of vertoond, afgericht, dan wel ten verkoop voorradig worden gehouden. Aangewezen worden slechts in Nederland niet in het wild levende soorten, met uitzondering van honden, katten en soorten van dieren, welke in Nederland plegen te worden gehouden met het oog op een door het dier te leveren of daarvan afkomstig goed of in verband met de trekkracht van het dier.

2. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur ten aanzien van bepaalde groepen van inrichtingen al dan niet voor bepaalde soorten van dieren ontheffing verlenen van het in het vorige lid gestelde verbod.

3. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden teneinde een behoorlijke verzorging en behandeling van de dieren te verzekeren.

4. Ten aanzien van bij algemene maatregel van bestuur aangewezen zeldzame diersoorten kunnen de voorschriften ook strekken tot bevordering van de instandhouding van de soort.

5. Een vergunning kan slechts worden geweigerd, indien de in het derde en vierde lid bedoelde oogmerken niet in voldoende mate door het geven van voorschriften kunnen worden verwezenlijkt.

6. Een vergunning wordt verleend voor bepaalde of onbepaalde tijd; zij kan te allen tijde worden ingetrokken, indien de daaraan verbonden voorschriften niet zijn nageleefd of op grond van omstandigheden, die, waren zij ten tijde van het verlenen van de vergunning bekend geweest, tot een andere beslissing zouden hebben geleid.

7. Belanghebbenden kunnen binnen twee maanden na de datum van de verzending van een beslissing, krachtens dit artikel genomen, daarvan bij Ons in beroep komen.

8. Overtreding van het in het eerste lid gestelde verbod of van een krachtens het derde of vierde lid gegeven voorschrift wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste veertien dagen of geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 4. 1. De bezoldigde ambtenaren van de rijks- en gemeentepolitie, alsmede de daartoe door Onze Minister van Justitie aangewezen onbezoldigde ambtenaren van de rijks- en gemeentepolitie, zijn bevoegd:

a. honden en katten op te vangen, die tussen zonsondergang en zonsopgang elders dan op het erf van de eigenaar of houder zonder toezicht worden aangetroffen;

b. honden en katten, die zich zonder toezicht bevinden op erven of in het veld als bedoeld in artikel 1 van de Jachtwet, en welke een onmiddellijk gevaar vormen voor zich op het erf of in het veld bevindende dieren, waarvan de instandhouding gewenst is, te vangen en, als geen ander middel tot afwering van het gevaar ten dienste staat, te doden.

2. Het hoofd van de plaatselijke politie van de gemeente waar de hond of de kat is gevangen of gedood, geeft van dit vangen of doden bericht aan de eigenaar of houder van het dier indien deze bekend is. De eigenaar of houder is verplicht het dier, indien dit nog in leven is, binnen veertien dagen na de datum van het bericht op te halen of te doen ophalen.

3. Niet nakoming van de in lid 2 gestelde plicht wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het in de voorgaande leden bepaalde.

Artikel 5. De bij of krachtens dit hoofdstuk strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 6. 1. De opsporingsambtenaren zijn bevoegd tot het opsporen van de bij of krachtens dit hoofdstuk strafbaar gestelde feiten elke plaats te betreden, waar redelijkerwijs vermoed kan worden, dat een zodanig strafbaar feit wordt begaan.

2. Zij zijn te allen tijde bevoegd ter inbeslagneming de uitlevering te vorderen van alle voor inbeslagneming vatbare voorwerpen.

3. In woningen treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan op vertoon van een schriftelijke bijzondere last van of in tegenwoordigheid van de Officier van Justitie of van een zijner hulp-officieren.

4. De artikelen 120, tweede lid, 121, 122 en 123 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK II

Wijziging van het Wetboek van Strafrecht
en van enkele andere wetten

Artikel 7. Artikel 254 van het Wetboek van Strafrecht ¹⁾ wordt gelezen als volgt:

Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden wordt gestraft:

1°. hij die, zonder redelijk doel of met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zodanig doel toelaatbaar is, opzettelijk een dier pijn of letsel veroorzaakt of de gezondheid van een dier benadeelt;

2°. hij die, zonder redelijk doel of met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zodanig doel toelaatbaar is, opzettelijk aan een dier, dat geheel of ten dele aan hem toebehoort en onder zijn toezicht staat of aan een dier, tot welks verzorging hij verplicht is, de nodige verzorging onthoudt.

Het dier kan, indien het de schuldige toebehoort, worden verbeurdverklaard.

Indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert een vroegere veroordeling van de schuldige wegens een der strafbare feiten, omschreven in dit artikel of in artikel 455, onherroepelijk is geworden, kan gevangenisstraf van ten hoogste een jaar worden opgelegd.

Artikel 8. Artikel 455 van het Wetboek van Strafrecht wordt gelezen als volgt:

Met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden wordt gestraft:

1°. hij die nodeloos een dier pijn of letsel veroorzaakt, nodeloos een dier kwelt of nodeloos de gezondheid van een dier benadeelt;

2°. hij die nodeloos aan een dier, dat geheel of ten dele aan hem toebehoort en onder zijn toezicht staat, of aan een dier, tot welks verzorging hij verplicht is, de nodige verzorging onthoudt.

Tot de in het voorgaande lid strafbaar gestelde feiten wordt gerekend:

a. een dier arbeid doen verrichten, welke kennelijk zijn krachten te boven gaat of waartoe het uit hoofde van zijn toestand ongeschikt is;

b. een dier vervoeren of doen vervoeren zonder dit het nodige levensonderhoud te verschaffen of te doen verschaffen;

c. een koe met overvolle uiers vervoeren of op een markt of openbare verkoop ten verkoop houden;

d. rundvee vervoeren, terwijl het is aangeboden met een halstouw of een hoorntouw, anders dan aan de hand;

e. bij de verlossing van een koe een krachttoestel of dicrlijke trekkracht gebruiken;

f. een hond als trekkracht gebruiken;

g. de oorschelpen van een hond verkleinen;

h. de staartwervelkolom van een paard verkorten;

i. in de snuit van een varken een ander voorwerp dan een glade en roestvrije agrave aan te brengen of aangebracht te laten.

Het dier kan, indien het de schuldige toebehoort, worden verbeurdverklaard.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen drie jaren zijn verlopen, sedert een vroegere veroordeling van de schuldige wegens een der strafbare feiten, omschreven in dit artikel of in artikel 254, onherroepelijk is geworden, kan hechtenis van ten hoogste drie maanden worden opgelegd.

Artikel 9. In artikel 551, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering ²⁾ wordt in plaats van „251bis,” gelezen: „251bis, 254,” en wordt in plaats van „of 451quater” gelezen: „, 451quater of 455”.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 december 1960 (Stb. 559).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 juni 1960 (Stb. 239).

Artikel 10. Artikel 65 van de Veewet ¹⁾ wordt gelezen als volgt:

Indien in een gemeente een bevel, als bedoeld in één der artikelen 60—63, van kracht is, mag een niet van een muilkorf voorziene hond of een kat door of vanwege de gebruiker van het perceel, waarop het dier zich zonder toezicht bevindt, worden gedood.

Artikel 11. De Trekhondenwet wordt ingetrokken.

HOOFDSTUK III

Slotbepalingen

Artikel 12. Deze wet kan worden aangehaald als „Wet op de dierenbescherming”.

Artikel 13. De artikelen 2 en 3, het bepaalde onder *f*, in het tweede lid van artikel 455 van het Wetboek van Strafrecht, zoals dit ingevolge artikel 8 luidt, en artikel 11 treden in werking op door Ons te bepalen tijdstippen.

Artikel 14. De bevoegdheid aan de Provinciale Staten krachtens artikel 140, eerste lid, der provinciale wet, en aan de gemeenteraad krachtens artikel 168 der gemeentewet toekomende, blijft ten aanzien van het onderwerp, waarin deze wet voorziet, gehandhaafd, voor zover de door deze colleges te maken verordeningen niet met deze wet of de daarop steunende voorschriften in strijd zijn.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 25 januari 1961.

JULIANA.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

*De Staatssecretaris van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,*

Y. SCHOLTEN.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

E. H. TOXOPEUS.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

H. A. KORTHALS.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

G. M. J. VELDKAMP.

De Minister van Landbouw en Visserij,

V. G. M. MARIJNEN.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

VAN ROOY.

Uitgegeven de negende februari 1961.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 54/55, 3868;

Bijl. Hand. II 55/56, 3868;

Bijl. Hand. II 57/58, 3868;

Bijl. Hand. II 59/60, 3868; Hand. II 59/60, bladz. 2665—2696,
2703—2706;

Bijl. Hand. I 59/60, 3868;

Bijl. Hand. I 60/61, 3868; Hand. I 60/61, bladz. 2096—2125.

¹⁾ Stb. 1920, 153, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 4 maart 1959 (Stb. 90).